

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ח נִיֶּסָן

(ג' דחוח"מ פסח/ ג' לעומר)

סֵדֶר לְקוּפְיֵי פְּנֵי הַיּוֹפְיֵי:

וְזֶהוּ: בְּחִינַת יוֹסֵף בֶּנ־ל, וְעַל כֵּן נֶאֱמַר בְּיוֹסֵף: "וּמִבְּלִעְדֶּיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רַגְלוֹ", כִּי יוֹסֵף הוּא כָּלוּל מִבְּחִינַת יָדִין וְרַגְלִין, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַחֲכָמָה וְהַדְּבֹר, כִּי יָדִין זֶה בְּחִינַת חֲכָמָה בְּחִינַת קִדְּשׁ, כְּמוֹ שְׂכֵת־טוֹב: "שָׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְּשׁ", וְרַגְלִין זֶה בְּחִינַת הַדְּבֹר וְכוּ' בֶּנ־ל. עַל כֵּן צָרִיכִין לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה וּבַעֲבוּדַת הַשֵּׁם בְּמִסִּירַת נַפְשׁ וּבַפְּרָט בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שְׁעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה הוּא לְהַתְּפִלֵּל בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ, שְׁיִכְוֶן לְמִסַּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם. כִּי מִסִּירַת נַפְשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, בּוֹדְאֵי מְרַצָּה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶפְלוּ הֵקֵל שְׂבִיבֵי קְלִיִּים בֶּנ־ל (וְכֵמוֹ שְׂכָבֵר רָאִינוּ בְּחוּשׁ בַּדּוֹרוֹת שֶׁלִּפְנֵינוּ שְׂכָבָה אֲנָשִׁים קְלִיִּים וּפְחוּתִים מְסַרְוּ נַפְשָׁם וּמִתּוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם – אֲשֶׁרֵי לָהֶם) וְתַכְּף כְּשֶׁמְרַצָּה לְמִסַּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, נִתְעוֹרֵר בְּחִינַת שְׁלוֹם, בְּחִינַת יוֹסֵף בֶּנ־ל. וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִין לְדַבֵּר, דְּהֵינּוּ לְקַשֵּׁר הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבֹר, שְׁזֵה עֵקֶר הַקְּדוּשָׁה בֶּנ־ל, שְׁזוֹכִין לָזֶה עַל-יְדֵי שְׁלוֹם בֶּנ־ל.

וְזֶהוּ: "בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה'", יְרוּשָׁלַיִם הוּא בְּחִינַת הַדְּבֹר וְכוּ' בֶּנ־ל, ה' הוּא בְּחִינַת מַחִין בֶּנ־ל. הֵינּוּ לְזִכּוֹת לְקַשֵּׁר הַמַּחֵ אֶל הַדְּבֹר, שְׁזֵהוּ בְּחִינַת "בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה'", שְׁהַמַּחִין בּוֹנֵין הַדְּבֹר דְּקְדוּשָׁה. זֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי "נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל יְבָנִים", זֶה בְּחִינַת מְסִירַת נַפְשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, שְׁכָּל הַנְּדָחִין מִקְּדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁרוֹצִין לְהַעֲבִירָם עַל דָּת, חַס וְשְׁלוֹם, אֲזִי נִתְעוֹרְרִין תַּכְּף וּמוֹסְרִים נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם. נִמְצָא שְׁעַל-יְדֵי קְדוּשַׁת הַשֵּׁם נִכְנָסִין כָּל הַנְּדָחִין מִקְּדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל לְתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה, שְׁזֵהוּ בְּחִינַת 'נְדָחֵי

יִשְׂרָאֵל יִכְנָס'. וְעַל־יְדֵי־זֶה 'בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה'', כִּי קְדוֹשׁ הַשֵּׁם הוּא
 בְּחִינַת שְׁלוֹם, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה יְכוּלִין לְקַשֵּׁר הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבָר,
 שְׁזֵהוּ בְּחִינַת 'בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם ה' כַּנ"ל:

נִמְצָא שִׁיּוּצָא לָנוּ מִזֶּה עֲצָה נִפְלְאָה לְעִבּוּדַת ה', וּבִפְרָט
 בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, שֶׁכְּשֶׁאָדָם רוֹאֶה שְׂאִינּוּ יְכוּל לְהִתְפַּלֵּל
 בְּלֵל, וּלְקַשֵּׁר הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבָר. אֲזַי יִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ שֶׁהוּא
 בְּיַד־אֵי מְרַצָּה לָמוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, כִּי אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוּא כְּמוֹ
 שֶׁהוּא, אֲפִלוּ אִם הוּא בְּדִיּוּטָא הַתְּחַתּוֹנָה מְאֹד. אֶף־עַל־פִּי־כֵן, אִם
 הָיוּ רוֹצִים לְהַעֲבִירוֹ עַל דַּת לְגַמְרִי, חֵם וְשָׁלוֹם, בְּיַד־אֵי הָיָה מוֹסֵר
 נִפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם. כִּי עַל זֶה מְרַצָּה אֲפִלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל לָמוֹת
 עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וְלֹא לְעִבּוֹר עַל דַּת, חֵם וְשָׁלוֹם, כְּאֲשֶׁר רָאִינוּ בְּחֻשׁ
 פְּעָמִים אִין מִסְפָּר וְכַנ"ל. וְתַכְפֵּךְ כְּשִׁיזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ שֶׁרוֹצָה לְמִסֵּר
 נִפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, עַל־יְדֵי־זֶה יִתְעוֹרֵר בְּחִינַת שְׁלוֹם, בְּחִינַת
 יוֹסֵף, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּחַבְּרוּת הַמַּחֲוֶה וְהַדְּבָר כַּנ"ל, וְעַל כֵּן עַל־יְדֵי־
 זֶה יוּכַל לְהִתְפַּלֵּל וּלְקַשֵּׁר הַמַּחְשָׁבָה אֶל הַדְּבָר וְכַנ"ל: וְכֵן שְׂמַעְתִּי
 מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שֶׁאָמַר זֹאת בְּתוֹךְ שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה לְדָבָר פְּשׁוּט
 שֶׁצָּרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל בְּמִסִּירַת נֶפֶשׁ:]

תּוֹרָה פֶּנִּי

עַלֵּנוּ זֶה בְּנֶגֶב וְעַלִּיתֶם אֶת הָהָר (בַּמִּדְבָּר י"ג), וּפִרְשׁ רַש"י: 'פְּסֻלַת
 אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל': הַכֶּלֶל הוּא, שֶׁהַדְּבָרִים שֶׁל צְדִיק שֶׁמִּדְבֵּר
 בַּתּוֹרָה אִוּ בַּתְּפִלָּה נִקְרָא אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל, כִּי אֶרֶץ הִיא בְּחִינַת נֶפֶשׁ,
 כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (תְּהִלִּים קמ"ג): "נִפְשֵׁי כְּאֶרֶץ" וְכו'. וְנֶפֶשׁ הוּא בְּחִינַת
 דְּבָר, כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (שִׁיר הַשִּׁירִים ה'): "נִפְשֵׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ". וְכֵן צְדִיק
 מִדְּבַר בַּתּוֹרָה אִוּ בַּתְּפִלָּה, נִקְרָא אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. וְהַדְּבָרִים שֶׁהוּא

מְדַבֵּר עִם הַמּוֹן עִם בְּשִׁיחַת חֲלִין, הוּא נִקְרָא פְּסֻלַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. וְלָמָּה מְדַבֵּר שִׁיחַת חֲלִין, כִּי לְקִשְׁר אֶת הַמּוֹן עִם אֵל הַדַּעַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַר. דְּאִיתָא בְּגִמְרָא אֵין הַר (צְרִיד לֹמֵר: לְבָנוֹן, עֵין גְּמִינָן נ"ו, וְעֵין יִלְקוּט פְּרָשָׁה וְאֶתְחִנֵּן בְּשֵׁם יִלְמִדְנֵנו) אֵלָּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר: "הָהָר הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְבָּנוֹן". וּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ הוּא בְּחִינַת דַּעַת, דְּאִיתָא בְּגִמְרָא (פְּרָכוֹת ל"ג): 'כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ דַּעַת כְּאֵלוֹ נִבְנָה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו', שֶׁבֵּית-הַמִּקְדָּשׁ נִתֵּן בֵּין שְׁתֵּי אֹתִיּוֹת, וְדַעַת נִתֵּן בֵּין שְׁתֵּי אֹתִיּוֹת. כִּי עַל-יְדֵי תוֹרָה וְתַפְלָה אֵי אֶפְשָׁר לְקַשְׁרֵם אֵל שְׂרָשָׁם, מִחֲמַת שֶׁהֵם רְחוּקִים מִן הָאֲמִתּוּת. כִּדְאִיתָא בְּתַלְמֵי הַמֶּלֶךְ (מִגְּזָה ט): 'כְּשֶׁהוֹשִׁיב ע"ב זְקָנִים לְכַתֵּב לוֹ סֵפֶר תוֹרָה, וְכָתְבוּ כָּלֶם אֱלֻקִּים בְּרָא בְּרֵאשִׁית וְכוּ'. כִּי הוּא רְחוּק מִן הָאֲמִתּוּת, וְהַצְּרִיכוֹ לְהַפְּדֵךְ אֶת הַצְּרוּפִים. כִּךָ הַצְּדִיק שְׂרוּצָה לְקַשֵּׁר אֶת הַמּוֹן עִם הָרְחוּקִים מִן הַתוֹרָה הָאֲמִתִּיּוֹת, צְרִיד לְדַבֵּר עִמָּהֶם שִׁיחַת חֲלִין, וְלְהַלְבִּישׁ בָּהֶם הַתוֹרָה, רַק שֶׁהוּא מְדַבֵּר בְּצְרוּפִים. וְנִקְרָא פְּסֻלַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵף שֶׁהֵם פְּסֻלַת אֶרֶץ, אֵף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ בָּהֶם תוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת יִשְׂרָאֵל:

וְזֶהוּ פְּרוּשׁ הַפְּסוּק, עָלוּ, הֵינּוּ שְׂאֵתֶם הַמּוֹן עִם עוֹלָיִם. זֶה בְּנֶגֶב, 'זֶה', - הוּא בְּחִינַת הַצְּדִיק, כְּמוֹ שְׂכַת-טוֹב (קִהְלַת יב):
 "כִּי זֶה כָּל הָאָדָם", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (שְׂכַת ל) שְׂכַל הָעוֹלָם לֹא נִבְרָא אֵלָּא לְצִוּת לְזֶה. הֵינּוּ הַצְּדִיק הוּא בְּנֶגֶב, הֵינּוּ פְּסֻלַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, הֵינּוּ שִׁיחַת חֲלִין. וְעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּל לְקַשֵּׁר אֶתְכֶם, וְעַלִּיתֶם אֶת הָהָר, הֵינּוּ הַדַּעַת הַנִּל":

וְעוֹד, כִּי לְפַעְמִים הַצְּדִיק נוֹפֵל מִמְדַּרְגָּתוֹ, וְכִשְׁבָּא אֶחָד מִן הַמּוֹן עִם, וּמְדַבֵּר עִמּוֹ דְּבָרִים שֶׁל הַבְּלִי הָעוֹלָם, וְהַצְּדִיק נִהְיָה מְמַנֵּה, אֵז הוּא מְחִיָּה לְהַצְּדִיק, וְהַצְּדִיק בָּא לְמַדְרַגָּתוֹ, וְאַחַר כִּךָ יְכוּל

זֶה נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר

גלגל – צִמְרוֹ מִזְהָרֵי דְצִיִּי לְ"צִדְרָא צְנִי מִקוּוֹה שִׁדְרָא צְנִי מִסְפָּרֵי רִבְנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" –
– זֶה נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצָאָה "נִצְחָתִי וְנִצְחָה" שֶׁע"י יִשְׁבֶּת תִיקוּן הַמִּידוֹת –

הַצַּדִּיק לְהַעֲלוֹתָם לְבַחֲיַת הַדַּעַת. וְזֶהוּ עָלָיו זֶה, הֵינּוּ כְּשֶׁהַצַּדִּיק
צָרִיךְ לְעֲלוֹת לְמִדְרָגָתוֹ, צָרִיךְ אֶתְהָ לְהִיּוֹת בְּנֶגֶב, הֵינּוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ
שְׂיַחַת חֶלִין כְּדֵי לְהַחֲיוֹתוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה וְעַל־יְדֵי שְׂיַחַת אֶת הָהָר, שְׂיֻכַּל אֲזִי
הַצַּדִּיק לְקַשֵּׁר אֶתְכֶם לְבַחֲיַת דַּעַת הַנִּקְרָא הָר כַּנֵּל:

סְדָר קִצּוּר לְקוּטֵי מִזְהָרֵי הַיּוֹמֵי:

עלֹ זֶה בֶּנֶגֶב – פֵּא

א לְפַעַמִּים מְדַבֵּר הַצַּדִּיק עִם הָעוֹלָם שְׂיַחַת חֶלִין וְהוּא טוֹבָה גְּדוּלָּה
לָהֶם, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁרַחֲוֹקִים מִהַתּוֹרָה וְהַדַּעַת מְאֹד עַד שֶׁאֵי
אֶפְשָׁר לְקָרְבָם עַל-יְדֵי דְבַרֵי תּוֹרָה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂיַחַת חֶלִין דִּיקָא
שֶׁהַצַּדִּיק מְלַבֵּשׁ בָּהֶם אֶת הַתּוֹרָה. גַּם לְפַעַמִּים הוּא טוֹבָה לְהַצַּדִּיק
בְּעַצְמוֹ שֶׁצָּרִיךְ לְפַקֵּחַ דַּעַתוֹ וְלְהַחֲיוֹת אֶת עַצְמוֹ עַל-יְדֵי שְׂיַחַת זֹאת
וּמִמִּילָא עַל-יְדֵי-זֶה מְגִיעַ טוֹבָה גְּדוּלָּה גַּם לְזֶה הָאִישׁ שֶׁמְדַבֵּר עִם
הַצַּדִּיק שְׂיַחַת חֶלִין וּמְחַיֶּה אוֹתוֹ:

סְדָר חֲטִי מִזְהָרֵי הַיּוֹמֵי:

תְּקֵעוּ (קלד) שְׁמַעְתִּי שְׁאַמַר לְאַחַד שְׂיַחְדָּר שְׂיַחְיָה לוֹ כּוּם נָאָה
וְיִקְרָה לְקִדּוּשׁ וְזֶה מְסַגֵּל לְעֵשִׂירוֹת. וְאַמַר לוֹ אֲזִי כִי כּוּם גִּימְטְרִיא
אֱלָקִים, וְאֱלָקִים הוּא בְּחִינַת יְרָאָה, וְיְרָאָה הִיא בְּחִינַת אִשָּׁה.
וְאַמַרו רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָהּ (כְּבָא מְצִיעָא נט.).: 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוּ כִי
הִיכִי דְתַתְּעָרוּ':

תְּקֵעַח (קלה) עוֹד שְׁמַעְתִּי שְׁאַמַר רַבְּנוּ זְכוֹרָנוּ לְבָרְכָהּ 'פְּסַל לָךְ
הַפְּסֵלֵת יִהְיֶה שְׁלָךְ' (גְּדָרִים לח.) הֵינּוּ שְׂבֻכָל מְקוֹם שְׂתַרְאָה אִיזָה
פְּסֵלֵת יִהְיֶה הַפְּסֵלֵת שְׁלָךְ שְׂתַתְּלָה הַפְּסֵלֵת בְּךָ. 'מִשָּׁם נִתְעַשֵּׂר
מִשָּׁה' הֵינּוּ עַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְחֻכְמָה כּוּ' (אוֹלִי רְצוּנוּ לֹמַר עַל דְּרָךְ שְׁאַמַרו
רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָהּ דַּעַת קְנִיַת מָה חֲסִרָתָ) כִּי הַחֻכְמָה מֵאִין תְּמַצֵּא,

וּמַחֲמַת שְׁהִיָּה לוֹ מִדַּת הָעֲנוּהַ כָּל־כֶּךָ שְׁכָל הַפְּסֻלַת הִיָּה רַק שְׁלוֹ,
עַל־יְדֵי־זֶה זָכָה לְחֻבָּה:

תקעט (קלו) שְׁמַעְתִּי אִידְ שְׁסִפֵּר רַבְּנֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה לְאַחַד מֵאַנְשֵׁי
הַחֲשׁוּבִים שְׁבָעַת הָיוּתוֹ בְּלָבוֹב אֲזִי הִיָּה שָׁם גַּם־כֵּן הָרַב הַקָּדוֹשׁ
רַבִּי צְבִי אַרְיָה זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה מֵאַלְיָק. וּפַעַם אַחַת נָסְעוּ שְׁנֵיהֶם
יַחַד לְתוֹךְ אֵיזָה יַעַר, וְדָבְרוּ אֲזִי מִכָּל הַצְּדִיקִים וּמָה הִיָּה עֲבוֹדָתָם.
וְנָשָׂא רַבְּנֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה עֵינָיו לְמַעַלָּה וְסִיִּם אֲבָל מַה הוּא הָעֲנִין
שְׁלִי זֶה אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם אָדָם. וּבְלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ אֲבָעַר וְוֹאֵם מִיִּין זֶאִיד
אֵיז דָּאֵם וְוִיִּסְט קִיִּנְעַר נִיט. אַחֲר־כֶּךָ אָמַר לְהָאִישׁ הַנַּ"ל אֲסִפֵּר לְךָ
מַה־וּ הַחֹלְאָת שְׁלִי וְכוּ': זְכוּת אָבוֹת לֹא יִסְפִּיק עַל רְפוּאָת הַחֹלְאָת,
רַק בְּדָבָר אֶחָד בְּטַחְתִּי קִצָּת עַל שְׁכַמָּה אֲנָשִׁים הַחֲזֹרְתִי אֹתָם
לְמוֹטָב. הַשִּׁיב לוֹ הָאִישׁ הַנַּ"ל אֲמַת הַדָּבָר כִּי יִדְעָתִי שְׁהָרַב רַבִּי
נָתַן בְּוִדְאֵי יְהִיָּה צְדִיק (גוֹטְעַר יוֹד), הַשִּׁיב לוֹ מַה שְׁאַתָּה יְכוֹל לֹאמַר
(וְוֹאֵם דוּא קְאָנְסֵט זָאגֵן) אֲנִי אֹמֵר לְךָ שְׁהוּא כְּבָר גַּם עַכְשָׁו צְדִיק (עַר
אֵיז שׁוִין אַ גוֹטְעַר יוֹד).

תקפ (קלו) אָמַר הַמַּעֲתִיק עוֹד שְׁמַעְתִּי מֵאַחַד שְׁסִפֵּר לוֹ הָאִישׁ
שְׁהִיָּה מְשַׁמֵּשׁ אֲזִי אֶת הָרַב רַבִּי צְבִי אַרְיָה הַנַּ"ל, שְׁכַשְׁחֹר רַבִּי
צְבִי אַרְיָה לְבֵיתוֹ מֵהַנְּסִיעָה לְהִיעַר הַנַּ"ל אָמַר אֲזִי אֲנִי רִאִיתִיו (הֵינִי
אֶת רַבְּנֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה) לְפָנַי כַּמָּה שָׁנִים בְּהִיוּתוֹ בְּבֵיתִי, וְגַם אֲזִי לֹא
הִיָּה לִי בּוֹ שׁוֹם הַשָּׁגָה כְּלָל, רַק עַכְשָׁו אֵינִי יוֹדֵעַ כְּלָל. נָאֵר הֵינְט
וְוִיִּים אִידְ שׁוִין גָּאֵר נִישְׁט. וְכַפִּי הַנְּרָאָה צְרִיכִין כְּלָנוּ לְהַתְּבַיֵּשׁ
מִפְּנֵיו:

תקפא (קלח) שְׁמַעְתִּי אִידְ שְׁרַבְּנֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה כָּתַב פַּעַם אַחַת
מִכְּתָב לְבָתוֹ שָׂרָה זְכוּרֵנָה לְבִרְכָה בְּאַהֲבָה וְחֶבֶה גְּדוּלָּה, וְאִידְ
שְׁהוּא מְשַׁתְּוֶקֶק מְאֹד שְׁתִּהִיָּה עַל שְׁלַחְנוּ בְּכַדִּי שְׁיֻכַּל לְהַשְׁתַּעֲשַׁע

זֶה נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

גילגל וזכר מנהגי רבינו זצ"ל "לא נצטו מקוה שיהיה נספרי רבנו יהיה תיקון לכול" -

ז"ל וזכר מנהגי רבינו זצ"ל "לא נצטו מקוה שיהיה נספרי רבנו יהיה תיקון לכול" -

ז"ל וזכר מנהגי רבינו זצ"ל "לא נצטו מקוה שיהיה נספרי רבנו יהיה תיקון לכול" -

עֲפֹה בְּכֹל יוֹם, וְלִקְבַל מִדְּבוּרֵיהָ חֲכָמָה וִירָאָה. הֲלֹא אֵת דּוּמָה שָׁם
כְּהָדָם בַּמְדָּבָר שָׂאִין מִי שֶׁיִּקְבֵּל מִמֶּנּוּ רִיחוֹ הַטּוֹב וְכוּ':

סֵדֵר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

י. עַל-יְדֵי יְרָאָה וְאַהֲבָה מוֹלִידִין וּמַגְדִּילִין הַנֶּפֶשׁ חֲדָשָׁה הַבָּאָה
לְאָדָם (שם סז; ע"י כבוד).

טו. כִּשְׂאִין הָאָדָם מִסְתַּכֵּל עַל הַתְּכֵלִית לְמָה לּוֹ חַיִּים? (שם רסח).

טז. כָּל גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם שְׂלֵא יִשִּׁים לְנֶגְדַ עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ
הַיּוֹם שְׁעוֹמֵד בּוֹ; הֵן בְּעַסְק פְּרַנְסָה וְהַצֵּטְרוּכּוֹתוֹ צָרִיךְ שְׂלֵא יַחֲשֹׁב
מִיּוֹם לַחֲבֵרוֹ, כַּמוֹבָא בְּסִפְרֵים, וְכֵן בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם לֹא יִשִּׁים לְנֶגְדַ
עֵינָיו כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה לְבָד. כִּי כְּשֶׁרוֹצִין לְכָנַם
בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, נִדְמָה לְהָאָדָם כְּאֵלּוֹ הוּא מִשָּׂא כְבֹד וְאִי אֶפְשָׁר לוֹ
לְשֵׂא מִשָּׂא כְבֹד כְּזֹאת; אֲבָל כְּשֶׁיַּחֲשֹׁב שָׂאִין לוֹ רַק אוֹתוֹ הַיּוֹם, לֹא
יְהִיָּה לוֹ מִשָּׂא כָּלֵל. גַּם שְׂלֵא יִדְחֶה מִיּוֹם לְיוֹם לְאֵמֹר: מֵחָר אַתְּחִיל!
מֵחָר אַתְּפִיל בְּכֹנֶה וּבְכַח כְּרָאוּי! וְכִיּוֹצֵא בְּזָה, כִּי אֵין לוֹ לְהָאָדָם
בְּעוֹלָמוֹ כִּי אִם אוֹתוֹ הַיּוֹם וְאוֹתָהּ הַשָּׁעָה שְׁעוֹמֵד בּוֹ, כִּי יוֹם
הַמְּחֻרָת הוּא עוֹלָם אַחַר לְגַמְרֵי "הַיּוֹם אִם בְּקוּלוֹ תִּשְׁמָעוּ", הַיּוֹם
דִּיקָא (שם רעב).

יז. כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה בְּזָה הָעוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה נִעֲשִׂין
נִרְוֹת לְחַפְשׁ בָּהֶם בְּגִבּוֹזָיָא דַּמִּלְכָּא אַחַר הַסֵּתֶלְקוּתוֹ אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה
לְזָה, כִּי זֶה תְּכֵלִית כָּל תְּעַנּוּגֵי עוֹלָם הַבָּא (שם ערה).

יח. עֵקֶר הַשְּׂלִמוֹת הוּא הַיְרָאָה. וַיֵּשׁ שְׁנֵי מֵינֵי יְרָאוֹת: יֵשׁ מִי שֶׁהוּא
יְרָא מֵהַשֵּׁם, מַגְדֵּלְתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ, בְּגִין דְּאֵיהּ רַב וְשְׁלִיט, וְעַל-יְדֵי
יְרָאָה זֹאת אֲשֶׁתְּלִים שְׂמָא קַדִּישָׁא דְקֻדְשָׁא-בְּרִיךְ-הוּא; וַיֵּשׁ יְרָאָה
לְמַטָּה מִמֶּנָּה, הֵינּוּ שְׂבָא לְיְרָאָה עַל-יְדֵי יְרָאוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת,

על־ידי שִׁירָא מַחִיָּה אוּ מִשָּׁר אוּ מֵאִיזָה פֶּחַד אַחַר, עַל־יַד־זֶה הוּא נִזְכָּר וּבָא לִירְאָת הַשֵּׁם. וְעַל־יַדֵּי יִרְאָה זֹאת נִמְשָׁךְ הַשְּׁפָעוֹת בְּעוֹלָם, וְצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כְּלֵי לְקַבֵּל הַשְּׁפָע וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל־יַדֵּי הַהֲשִׁתוֹקְקוֹת וְהַרְצוֹן לְנִסְעַ לְצַדִּיקֵי־אֱמֶת, שֶׁעַל־יַדֵּי־זֶה נַעֲשֶׂה רִשְׁמֵ הַכְּלִי, וְאַחֲר־כֵּךְ כְּשֶׁבָא אֱלֹוֵי נַעֲשֶׂה הַכְּלִי. וְכֹל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ יְגִיעוֹת וּמְנִיעוֹת יוֹתֵר בְּתַחֲלַת הַהֲתַקְרְבוֹת וְהוּא מְשַׁבְּרָם, עַל־יַדֵּי־זֶה יֵשׁ לוֹ כְּלֵי גְדוֹל בְּיוֹתֵר. וְעֵינֵי 'מְנִיעוֹת'.

סֵדֶר סְפֹרֵי מְנִיעוֹת הַיּוֹמִי:

וַיְהִי הַיּוֹם, וְהָיָה מֶלֶךְ אֶחָד, וְהָיָה בּוֹנֵה לוֹ פְּלָטִין עַל הַיָּם, כִּי שָׁם הוּטָב בְּעֵינָיו לְבָנוֹת פְּלָטִין מִחַמַּת אֲוִיר הַיָּם וְהַסְפִּינּוֹת הוֹלְכוֹת שָׁם וְהִיא (הַיָּנוּ הַבַּת קִיסָר הַנִּל) הִיְתָה הוֹלְכַת עַל הַיָּם, וּבָאתָה סָמוּךְ לְפְלָטִין שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּל וְהַמֶּלֶךְ הַבֵּיט וְרָאָה סְפִינָה בְּלִי מִנְהִיגִים, וְאִין שָׁם אֲנָשִׁים, וְסָבַר שֶׁהוּא טוֹעָה עֲצָמוֹ וְצָוָה לְאֲנָשָׁיו, שִׁיסְתְּכֹלוּ, וְרָאוּ גַם־כֵּן כֵּן, וְהִיא נִתְקַרְבָּה אֶל הַפְּלָטִין אַחֲר־כֵּךְ הִתְיַשְּׁבָה עֲצָמָה: לָמָּה לָּהּ הַפְּלָטִין? וְהִתְחִילָה לַחֲזוֹר וְשַׁלַּח הַמֶּלֶךְ וְהַחֲזִירָה וְהִבִּיאָה לְבֵיתוֹ וְהַמֶּלֶךְ הַנִּל לֹא הָיָה לוֹ אִשָּׁה, כִּי לֹא הָיָה יָכוֹל לְבָרַר לוֹ, כִּי מִי שֶׁהָיָה רוֹצֵה לֹא רָצְתָה הִיא, וְכֵן לְהַפְּךָ, וְכְשֶׁבָאתָה לְשָׁם הַבַּת קִיסָר הַנִּל, אָמְרָה לוֹ, שִׁישְׁבַע לָּהּ, שְׁלֹא יִגַּע בָּהּ עַד שִׁישְׁאָנָה כַּדָּת וְנִשְׁבַּע לָּהּ וְאָמְרָה לוֹ, שְׁרָאוּי שְׁלֹא יִפְתַּח אֶת הַסְפִּינָה שְׁלָהּ וְלֹא יִגַּע בָּהּ, רַק שֶׁתַּעֲמֹד כֵּךְ עַל הַיָּם עַד הַנְּשׂוֹאִין, וְאִזּוּ יִרְאוּ הַכֹּל אֶת רַבּוּי הַסְּחוּרָה שֶׁהִבִּיאָה, לְבַל יֹאמְרוּ, שְׁלַקַּח אִשָּׁה מִן הַשּׁוּק וְהִבְטִיחַ לָּהּ כֵּן.

וְהַמֶּלֶךְ כָּתַב לְכָל הַמְּדִינּוֹת, שִׁיתְקַבְּצוּ וַיָּבֹאוּ עַל הַחֲתָנָה שְׁלוֹ, וּבָנָה פְּלָטִין בְּשִׁבְלָהּ וְהִיא צוֹתָה, שִׁיבִיאוּ לָּהּ אֶחָד־עֶשֶׂר בָּנוֹת שָׂרִים שִׁיְהִיוּ עִמָּה וְצָוָה הַמֶּלֶךְ, וְשַׁלְּחוּ לָּהּ אֶחָד־עֶשֶׂר בָּנוֹת שָׂרִים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'לוּ אָמַר מְנוּחֵי רַנִּי"ת זַע"ל "צֶדֶק צַדִּיק מִקּוֹחַ שִׂדְדִי לְעַד מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" אָמַר זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

גְּדוֹלִים מְאֹד, וּבְנָאוּ לְכָל אַחַת פְּלָטִין מִיַּחַד, וְהָיָא הִיתָה לָּהּ גַּם-כֵּן פְּלָטִין מִיַּחַד וְהָיוּ מִתְקַבְּצוֹת אֵלֶיהָ, וְהָיוּ מְזַמְּרוֹת בְּכַל־יְשִׁיר וּמְשַׁחֲקִים שָׁם עִמָּה פֶּעַם אַחַת אָמְרָה לָהֶם, שְׂתִילְךָ עִמָּהֶם עַל הַיָּם, וְהָלְכוּ עִמָּהּ, וְהָיוּ מְשַׁחֲקִים שָׁם וְאָמְרָה לָהֶם, שְׂתִכְבֹּד אוֹתָם בֵּינָן טוֹב שֵׁישׁ לָהּ וְנָתַנָּה לָהֶם מִהֵינָן שְׂבִיבָתָהּ, וְנִשְׂתַּכְּרוּ וְנִפְּלוּ וְשָׁכְבוּ וְהָלְכָה וְהִתִּירָה הַסְּפִינָה, וּפְרָשָׁה הַיּוֹלוֹנוֹת-וּבְרָחָה עִם הַסְּפִינָה וְהֵם (הֵינּוּ הַמֶּלֶךְ וְאֲנָשָׁיו) הִצִּיצוּ וְרָאוּ שֶׁהַסְּפִינָה אֵינָנָה וְנִבְהָלוּ מְאֹד, וְאָמַר הַמֶּלֶךְ: הִזְהָרוּ שְׂלֵא לְהַגִּיד לָהּ פֶּתְאֵם, כִּי צַעֲרָה יִהְיֶה גְּדוֹל מְאֹד עַל סְפִינָה יִקָּרָה כְּזוֹ (כִּי הַמֶּלֶךְ לֹא הָיָה יוֹדֵעַ, שֶׁהָיָא בְּעֶצְמָהּ בְּרָחָה עִם הַסְּפִינָה, וְהָיָה סְבוֹר שֶׁהָיָא עֵדִין בְּחִדְרָהּ), גַּם אוֹלֵי תַסְבֹּר, שֶׁהַמֶּלֶךְ נָתַן לְאַחַד אֶת הַסְּפִינָה, רַק יִשְׁלַחוּ אֶת שְׂרָרָה אַחַת מִהַבְּנוֹת שְׂרָיִם הַנִּזְ"ל לְהַגִּיד לָהּ בְּחִכְמָה וְהָלְכוּ לְחֶדֶר אֶחָד-וְלֹא מָצְאוּ אָדָם, וְכֵן לְחֶדֶר שֵׁנִי וְכֵן לְכָל הָאֶחָד-עֶשֶׂר חֲדָרִים-וְלֹא מָצְאוּ אָדָם וְהַסְּכִימוּ לְשַׁלַּח בְּלִילָה שְׂרָרָה זְקֵנָה לְהַגִּיד לָהּ וְהָלְכוּ לְחִדְרָהּ-וְלֹא מָצְאוּ אָדָם, וְנִבְהָלוּ מְאֹד.

סֵדֶר שְׁלֶחֶן עֲרוּף הַיּוֹמִי:

סימן שנו (א) חצר שפחותה מד' אמות על ד' אמות שהיא סמוכה לרשות הרבים אין שופכין לתוכה מים בשבת בימות החמה שכיון שאין בה ד' אמות אין סאתים מים שאדם עשוי להשתמש בכל יום ראוי ליבלע בה והוי כאילו שופך לר"ה לכך צריך לעשות גומא שתהא חללה מחזקת סאתים: הגה וכל גומא חצי אמה על חצי אמה ברום שלשה חומשי אמה מחזקת סאתים (רמב"ם) בין אם יעשנה בפנים בחצר או בחוץ אלא שאם יעשנו בחוץ צריך לכסותה בנסרים כדי שתהא מקום פטור ויפלו המים מידו למקום פטור וכיון שיעשה גומא יכול לשפוך בה כל מה

שירצה ואם אינה מחזקת סאתים לא ישפוך בה כלל ואם יש בחצר ארבע על ארבע אפילו הוא אריך וקטין או בימות הגשמים בחצר כל שהוא מותר לשפוך בה כל מה שירצה וחצר ואכסדרה (פי' בית שיש לו ג' דפנות ודופן ד' שמעמידין בו דלת אינה מגופפת כל עיקר אלא ברחבו של בית כלו ופעמים שעושים לה אמה אחת פצים מכאן ואמה אחת פצים מכאן כך פי' הערוך ופצים הוא מעט כותל ישר ושוה) שאין באחד מהם לבד ד' אמות מצטרפין לד' אמות להתיר לשפוך בהם: הגה והוא הדין ב' דיוטאות שלפני ב' עליות ועליהם מעזיבה שראוים המים לבלוע בהם אם הם סמוכות זו לזו מצטרפות (ב"י בשם הר"ר יונתן) בד"א בחצר הסמוכה לר"ה אבל אם היא סמוכה לכרמלית אפילו היא קטנה הרבה אינה צריכה גומא אפילו בימות החמה (ועיין לעיל סימן שע"ז): (ג) ביב שמכוסה ד' אמות במשך ברשות הרבים ויש בו ארבע על ארבע מותר לשפוך אפילו על פי הביב אפילו בימות החמה אע"פ שהמים יוצאים מיד מידו לחוץ ובלבד שלא יהא סילון של עץ שאין המים ראויים לבלוע אבל אם עשוי כעין רצפה של אבנים מבליעים ושרי ולהרמב"ם אפילו היה אורך הביב או הצנור מאה אמה לא ישפוך על פיו בימות החמה אלא שופך חוץ לביב והם יורדים לביב: (ג) במה דברים אמורים כשהמים יוצאים לרשות הרבים אבל אם היו יוצאים לכרמלית מותר לשפוך על פי הביב אפילו בימות החמה: הגה ויש אומרים דאין חילוק בין כרמלית לרשות הרבים (ב"י בשם תוספות והרא"ש בפ' כיצד משתתפין) ודוקא כרמלית שהיא תוך העיר דמחלף ברשות הרבים עצמה אפילו בזמן הזה דלית לן רה"ר אבל כדמלית שהוא מחוץ לעיר או חצר שאינה מעורבת שרי (מרדכי פרק הזורק וסמ"ג וד"ע) (תשו' מהר"מ סימן צ') ועיר המוקפת חומה ולא עירבו בה כחצר שאינה מעורבת דמי (מרדכי ס"פ הדר ותה"ד סימן ע"ג וע"ד) ואם הצנור למעלה מעשרה שעוברים

המים דרך מקום פטור לכרמלית יש להקל (מהרי"ל) וכן עיקר:

סימן שנח (א) כל היקף שלא הוקף לדירה כגון גנות ופרדסים ובורגנין שאינם עשויים אלא לשמור בתוכן אסרו חכמים לטלטל בתוכה יותר מד' אמות אם הוא יותר מסאתים אבל אם היא סאתים שהוא שיעור ע' אמה וד' טפחים על ע' אמה וד' טפחים מותר לטלטל בכולו בין שהוא מרובע בין שהוא עגול או אריך וקטין ובלבד שלא יהא אורכו יותר משנים ברחבו אמה אחת ואם הוקף לדירה אפילו יש בה כמה מילין מותר לטלטל בכולו: הגה ועיין לקמן סימן ת"א דין סתם עיירות אי מוקפות לדירה ויש אומרים דסתם קרפיות שלנו מקרי מוקפות לדירה דרגילים לפתוח פתח תחילה ואח"כ להקיף (מרדכי פרק עושין פסין) ויש אומרים עוד דכל קרפף שהוא סמוך לביתו מקרי הוקף לדירה כי דעתיה עלויה (הג"א פ"ב דעירובין) ויש חולקין בזה (ב"י בשם תוספות):

סְדֵר לְקוּטֵי תַּפְּלוֹת הַיּוֹמִי:

תתקצג: רבוננו של עולם, אתה ידעת גדל רחוקי מענוה אמתית, "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי" ובעוונותי הרבים, איני יודע כלל מהו ענוה אמתית, כי ענוה גדולה מהכל, רחם עלי בעל הרחמים, וזבני לקדשת יום טוב באמת, עד שאזכה עלי ידיעה לידע ולהפיר היטב מעלת גדלת הצדיקים האמתיים, עד שאתבטל נגדם בתכלית הבטול ועל ידי זה יתבטל ממילא מפני כל מיני גאות וגבהות וגדלות וגסות ופניות מכל מה שהפה יכל לדבר ויחלב לחשב, עד שאזכה לענוה אמתית פרצונה הטוב באמת:

תתקצד: רחמן מלא רחמים, עזרני והושיעני ומלא משאלותי לטובה ברחמים, כי אתה יודע תעלומות לב, וכמה וכמה אני

רְחוּק מִכֹּל מַה שֶׁהִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ, וְכִמָּה וְכִמָּה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים אֲנִי צָרִיךְ לְזִכּוֹת לְכֹל זֶה וּבְעֻזּוֹנוֹתֵי הָרַבִּים נִעְלַם מִמְּנֵי דַרְכֵי הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה וּבִקְשָׁה, אֵיךְ לְהִתְפַּלֵּל וּלְהִתְחַנֵּן וּלְבַקֵּשׁ וּלְפַיֵּים וּלְרַצּוֹת אוֹתְךָ שֶׁתִּזְכְּנֵי לְהַגִּיעַ לְכֹל דַּרְכֵי הַקְּדוּשָׁה בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ לְנִצַּח אִךְ עִם כָּל זֶה אֵת כָּל אֲשֶׁר תְּחַנְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ לְפָרֵשׁ שִׁיחַתִּי לְפָנֶיךָ אֶתְחַזֵּק בְּכָל עֵז לְדַבֵּר וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ, וְאַתָּה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֹשֶׂה עִמִּי, כִּי אַתָּה מִבֵּין תַּעֲלוּמוֹת לֵב וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵין לִי עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִי שֶׁבְּשָׁמַיִם, וְעַל כֵּן וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנָּם עֹשֶׂה מַה שֶׁתַּעֲשֶׂה בְּרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה עַל כָּל פָּנִים מֵעַתָּה לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וְלִילֵךְ בְּדַרְכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים, בְּאִפְּן שְׂאֻזְכָּה לְהַשְׁלִים רְצוֹנְךָ וּלְמַלְאוֹת כּוֹנְנְתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּשִׁבְלָה נִבְרָאתִי "ה' יִגְמַר בְּעַדִּי ה' חֶסֶדְךָ לְעוֹלָם מַעֲשֶׂה יְדִיךָ אֵל תִּרְפֵּ אֲמָרֵי הַאֲזִינָה ה' בִּינָה הַגִּיגִי יִהְיוּ לְרַצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי" אָמֵן וְאָמֵן:

תְּפִלָּה ק תתקלה: {מיוסד ע"פ תורה קמ"ב} "נבספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה', לבי ובשרי ירננו אל אל חי, צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים, צמאה נפשי לאלקים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלקים" רבוננו של עולם, אתה יודע עצם רבוי המניעות שיש לי עכשו מכל הדברים שבקדשה מתורה ותפלה ומעשים טובים, אשר אי אפשר לבאר אפס קצה מרבוי הבלבולים והמניעות והעכובים שיש לי מכל דבר שבקדשה ואפלו כשאני עושה איזה מצוה או דבר שבקדשה הוא מבלבל ומערבב מאד מאד, ורחוק מאד משלמות התקון שצריכין לעשות על ידי כל מצוה כי בעוונותי הרבים נתרחקתי מאד מתורתך וממצותיך ואני דומה בעיני עתה כתועה במדבר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'מ ✧ צֶמַח מִזֶּה רִנְיָת זֵי"ל "צֶמַח צִנְיָ מִקֹּוה שִׁדְךָ צֶהָד מִסְפָּרֵי רַבְצוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" ✧
✧ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאִנְצָח" שֶׁע"י יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ✧

מִמָּשׁ, מְקוֹם חֲשֹׁךְ וְאַפְלָה, אֶרֶץ צִיָּה וְצִלְמוֹת וְאֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל מֶה לַעֲשׂוֹת לָשׁוּב אֶל הַדֶּרֶךְ הָאֵמֶת וְהַיָּשָׁר וְהַנִּכּוֹן לְהִיּוֹת כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת וְאֵנִי הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם הָעוֹזֵר הַזֶּה "כִּאִישׁ שְׂכוֹר וְכֹגֵבֵר עֹבְרוֹ יִיז, נָע וְנָד", מְבַלְבֵּל וּמְטָרֵף בְּכַמָּה אֲלָפִים וְרַבּוֹת בְּלְבוּלִים עַל בְּלְבוּלִים וּמְנִיעוֹת עַל מְנִיעוֹת, הַמוֹנְעִים וּמְבַלְבְּלִים אוֹתִי מְלַהֲתֶקֶרֶב אֵלַיךְ וְלַתּוֹרָתְךָ בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת אֲשֶׁר לְכָךְ נּוֹצַרְתִּי "וּמָה אֶעֱשֶׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה, וּמָה אֶעֱשֶׂה כִּי יָקוּם אֵל וְכִי יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבֶנּוּ" וְאֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל בְּמָה לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהַמְּרָה מְאֹד מְאֹד, הַפְּגוּמָה וְהַמְטָרֶפֶת כָּל כָּךְ כָּל כָּךְ, כִּי אִם עַל יְדֵי הַשְׁתּוֹקְקוֹת וְכַסּוּפִין וְרָצוֹן אֵלַיךְ וְלַעֲבוּדָתְךָ וְלַתּוֹרָתְךָ, בְּאֲשֶׁר גָּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים עֵצָם מֵעַלֵּת הַרָצוֹן וְהַחֲשֵׁק דְקֻדְשָׁה:

תִּתְקַצוּ: עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים אָבִי אָב הַרְחֵמֵנִי, הַגּוֹמֵל לַחַיִּיבִים טוֹבוֹת, גְּמֻלְנִי כָּל טוֹב, וְתִזְכְּנִי לְכֶסֶף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק וְלַחֲשֵׁק תָּמִיד בְּהַשְׁתּוֹקְקוֹת נִמְרָץ אֵלַיךְ וְלַעֲבוּדָתְךָ וְלַתּוֹרָתְךָ בְּרָצוֹן חֲזָק וְתַקִּיף מְאֹד, עַד שְׁאֵזֻכָּה בְּרַחֲמֶיךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם, וְלַהֲתַפְּלֵל וְלִזְמַר תְּהַנּוֹת וּבְקָשׁוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְלַעֲשׂוֹת מִצּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיִּי וְאַפְלוּ בָּעֵת שִׁיְהִיָּה הַהֲכִרָח לְהַתְּבַטֵּל עַל פִּי רָצוֹנְךָ, אֲפְלוּ אִם אֶהְיֶה לְפַעְעָמִים בְּמְקוֹמוֹת שְׂאִי אֶפְשָׁר לְלַמֵּד וְלַעֲסֹק בְּעִבוּדָתְךָ שֵׁם, תִּזְכְּנִי וְתַעֲזֹרְנִי שִׁיְהִיָּה לִי חֲשֵׁק וְרָצוֹן חֲזָק לְלַמֵּד תּוֹרָה וְלַעֲבֹד אוֹתְךָ בְּאַמֶּת, עַד שִׁיעֲלָה הַרָצוֹן לְפָנֶיךָ כְּאֵלוּ עָשִׂיתִי מִצּוֹתֶיךָ וְלַמִּדַּתִּי תּוֹרָתְךָ מִמָּשׁ:

תִּתְקַצוּ: מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי, וְהִיָּה בְּעֵזְרִי וּזְכֻנִי שְׂאֵתְחִיל לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמֵי לְכֶסֶף וְלַהֲשִׁתּוֹקֵק וְלַחֲשֵׁק תָּמִיד בְּרָצוֹן וְחֲשֵׁק

חֲזַק וְאַמַּת לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלַיךָ בְּאַמַּת, עַד
שְׁאֲזוּכָה עַל יְדֵי הַחֶשֶׁק וְהַרְצוֹן הָאֵמֶת שְׁבִלָב, לְלַמֵּד מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר
הָעֲלִיּוֹן הַנִּכְתָּב עַל הַלֵּב הָעֲלִיּוֹן עַל יְדֵי הַצְדִּיקִים הָאֵמֶתִּים אֲשֶׁר
אַתָּה מְקַשֵּׁב וְשׁוֹמֵעַ דְּבָרֵיהֶם שְׂמַדְבֵּר כָּל אֶחָד בְּמִקּוֹמוֹ וְאַתָּה
מְחַבְּרֵם יַחַד וְכוֹתֵב מֵהֶם סֵפֶר זְכוֹרֹן בְּשִׁבְלֵי הַחוֹשְׁבִים בְּלִבָּם
וְחוֹשְׁקִים בְּאַמַּת לְלַמֵּד תּוֹרָתְךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שְׂפָתוֹב: "אֲזוּ
נִדְבָרוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמָע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹרֹן
לְפָנָיו לִירְאֵי ה' וּלְחֹשְׁבֵי שְׂמוֹ" זַכְנֵי גַם כֵּן לְקַבֵּל וּלְהַמְשִׁיךְ עָלַי
הָאֲרָה גְדוּלָה מֵהַלֵּב הַזֶּה, וְלַלְמֵד מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר הַזֶּה, כִּי אֲנִי רַחוּק
מְאֹד מֵהַכֹּל, רַק אֲנִי מְצַפֶּה לְרַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ שֶׁתִּזְכְּנֵי לְרְצוֹן וְחֶשֶׁק
אֵמֶתִי אֵלַיךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ וּלְתוֹרָתְךָ, בְּאִפְּן שְׁאֲזוּכָה לָשׁוּב אֵלַיךָ
מֵהָרָה בְּאַמַּת כְּרְצוֹנְךָ הַטּוֹב חוּם וְחַמֵּל עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים עֲזֹרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי, "כִּי תִפְאַרֵת עֲזִנּוּ אֶתָּה
וּבְרְצוֹנְךָ תָרוּם קִרְנֵנוּ, יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה'
צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", אָמֵן וְאָמֵן: